

Atspausdinta iš e-seimas.lrs.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR PRANCŪZIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

SUTARTIS DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR ABIPUSĖS APSAUGOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Susitariančiosiomis šalimis,

Norėdamos sustiprinti ekonominį bendradarbiavimą tarp abiejų Valstybių ir sukurti palankias sąlygas prancūzų investicijoms Lietuvoje ir Lietuvos piliečių ir įmonių investicijoms Prancūzijoje,

Įsitikinusios, kad šių investicijų skatinimas ir apsauga gali paskatinti kapitalų ir technologijų judėjimą iš vienos šalies į kitą, siekiant jų ekonominio vystymosi,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Šioje sutartyje:

1. Terminas „investicija“ reiškia turtines vertybes, tokias kaip bet kokios prigimties turta, teises, interesus ir dažniausiai, bet ne vien tik:

a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turta, taip pat bet kurias kitas turtines teises, kaip ipotekas, užstatus ir analogiškas teises,

b) akcijas, pelną iš emisijų ir bet kurias kitas dalyvavimo, tarp jų ir dalinio bei netiesioginio, formas įmonėse, įsteigtose vienos iš Susitariančiųjų šalių teritorijoje,

c) obligacijas, skolinius pasižadėjimus ir teises į bet kurią veiklą, turinčią ekonominę vertę,

d) autorines teises, pramoninės nuosavybės teises (tokias kaip patentai išradimui, licencijos, prekių ženklai, pramoniniai pavyzdžiai ir maketai), techninius procesus, įregistruotus pavadinimus, goodwill,

e) koncesijas, suteiktas įstatymo ar remiantis kontraktu, ir konkrečiai koncesijas, susijusias su gamtos turtų žvalgytu, gavyba ir naudojimu, įskaitant ir turtus, kurie yra Susitariančiųjų šalių jūrinėje zonoje,

susitarus, kad minėtos turtinės vertybės turi būti ar turėjo būti investuotos po 1990 m. gruodžio 29 d. pagal įstatymus Susitariančiosios šalies, kurios teritorijoje ar jūrinėje zonoje atliktos. Investicijos, atliktos prieš 1990 m. gruodžio 29 d., turi būti įregistruojamos pagal galiojančius įstatymus ir yra saugomos šios sutarties.

Bet koks investicijos formos pakeitimas neturi įtakos investicijos apibrėžimui, su sąlyga, kad tas pakeitimas neprieštarautų Susitariančiosios šalies, kurios teritorijoje ar jūrinėje zonoje ta investicija atlikta, įstatymams.

2. Terminas „piliečiai“ reiškia fizinius asmenis, turinčius vienos iš Susitariančiųjų šalių pilietybę pagal jos įstatymus.

3. Terminas „įmonės“ reiškia bet kurį juridinį asmenį arba bet kurį įmonės pobūdį turintį vieneta, įsisteigusį vienos iš Susitariančiųjų šalių teritorijoje pagal jos įstatymus ir turintį ten savo buveinę, arba tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamą vienos iš Susitariančiųjų šalių piliečių arba juridinių asmenų, turinčių savo buveinę vienos iš Susitariančiųjų šalių teritorijoje ir įsisteigusį pagal jos įstatymus.

4. Terminas „pajamos“ reiškia visas per aptariamą periodą iš investicijų gautas sumas, kaip antai, pelnas, periodiniai įmokėjimai ir palūkanos.

Pajamos iš investicijų ir, pakartotinių investicijų atveju, pajamos iš pakartotinių investicijų, turi būti apsaugotos kaip ir pačios investicijos.

5. Ši sutartis taikoma kiekvienos iš Susitariančiųjų šalių teritorijoje, o taip pat kiekvienos iš Susitariančiųjų šalių jūrinėje zonoje, toliau apibrėžiamai kaip ekonominė zona ir kontinentinis šelfas, kuri driekiasi už kiekvienos iš Susitariančiųjų šalių teritorinių vandenių ribos ir kur Šalys sutinkamai su tarptautine teise naudojami suverenėmis teisėmis ir jurisdikcija turėdamos tikslą žvalgyti, eksploatuoti ir saugoti gamtos turtus.

2 straipsnis

Kiekviena iš Susitariančiųjų šalių priima ir skatina pagal jos įstatymus ir šios sutarties nuostatas investicijas, vykdomas kitos šalies piliečių ir įmonių jos teritorijoje ir jūrinėje zonoje.

3 straipsnis

Kiekviena iš Susitariančiųjų šalių įsipareigoja užtikrinti savo teritorijoje ir jūrinėje zonoje sutinkamai su tarptautinės teisės principais teisingą ir bešališką elgesį su kitos šalies piliečių ir įmonių investicijomis ir siekti, kad šitaip pripažintos teisės galėtų reikštis nei juridiskai, nei faktiskai nevaržomos.

4 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji šalis taiko savo teritorijoje ir savo jūrinėje zonoje kitos šalies piliečiams ar įmonėms, kai kalbama apie jų investicijas ir veiklą, susijusią su tomis investicijomis, režimą, ne mažiau palankų negu tas, kuris taikomas jos pačios piliečiams ar įmonėms, arba taikomą didžiausio palankumo režimo šalies piliečiams ar įmonėms, jeigu šis yra palankesnis. Šiuo pagrindu piliečiai, kuriems leista dirbti vienos iš Susitariančiųjų šalių teritorijoje ir jūrinėje zonoje, turi turėti galimybę naudotis palankiomis materialinėmis sąlygomis, tinkamomis jų profesinei veiklai vykdyti.

Tačiau šis režimas netaikomas privilegijoms, kurias viena Susitariančioji šalis teikia trečiosios šalies piliečiams ar įmonėms, remdamasi jos dalyvavimu ar prisijungimu prie laisvosios prekybos zonos, muitų sąjungos, bendrosios rinkos ar bet kokios kitos regioninio ekonominio organizavimo formos.

Šio straipsnio nuostatos netaikomos mokesčiams.

5 straipsnis

1. Vienos ar kitos iš Susitariančiųjų šalių piliečių ar įmonių atliktos investicijos naudojasi kitos Susitariančiosios šalies teritorijoje ir jūrinėje zonoje pilna ir visiška apsauga ir saugumu.

2. Susitariančiosios šalys nesiima ekspropriacijos ar nacionalizacijos priemonių ar bet kokių kitokių priemonių, turinčių lygiavertę pasekmę ir kuriomis siekiama tiesiogiai ar netiesiogiai nusavinti jų teritorijoje ir jūrinėje zonoje esančias kitos šalies piliečiams ir įmonėms priklausančias investicijas, jeigu tai nėra daroma visuomeniškai naudingam reikalui, ir su sąlyga, kad tos priemonės nebūtų nei diskriminuojančios, nei prieštaraujančios konkrečiam įsipareigojimui.

Tokių nusavinimo priemonių atveju turi būti greitai ir adekvačiai padengti nuostoliai, kurių suma turi būti apskaičiuota pagal realią palieštų investicijų vertę, įvertinant pagal normalią ekonominę padėtį, buvusią prieš viešai paaikšėjant šioms priemonėms.

Šis nuostolių atlyginimas, jo suma ir įmokos formos nustatomos ne vėliau kaip nusavinimo dieną. Šis nuostolių atlyginimas turi būti tikrai įvykdomas, nevēluojant įmokėtas ir laisvai pervedamas. Iki įmokėjimo datos jis duoda procentus, apskaičiuotus pagal normalią rinkos palūkanų normą.

3. Vienos iš Susitariančiųjų šalių piliečiai ar įmonės, kurių investicijos patirs nuostolių dėl karo ar kokio nors kito ginkluoto konflikto, revoliucijos, ypatingos padėties šalyje ar maišto, įvykusio kitos Susitariančiosios šalies teritorijoje ar jūrinėje zonoje, naudosis pastarosios Šalies ne mažiau palankiu režimu, negu tas, kurį ji teikia savo pačios piliečiams ar įmonėms ar didžiausio palankumo režimo šalies piliečiams ar įmonėms.

6 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji šalis, kurios teritorijoje ar jūrinėje zonoje buvo atliktos kitos Susitariančiosios šalies piliečių ar įmonių investicijos, leidžia tiems piliečiams ar įmonėms laisvai pervesti:

- a) procentus, dividendus, pelną ar kitas einamąsias pajamas;
- b) išmokas, išplaukiančias iš neturtinių teisių, nurodytų 1 straipsnio 1 punkte d) ir e) papunkčiuose;
- c) mokamas grąžinimo sumas už teisėtai pagal sutartis gautas paskolas;
- d) investicijos perleidimo arba visiško ar dalinio likvidavimo vertę, įskaitant ir prieaugį nuo investuoto kapitalo;
- e) nuostolių dėl nusavinimo ar žalos, numatytų 5 straipsnio 2 ir 3 punktuose, atlyginimą.

Kiekvienos iš Susitariančiųjų šalių piliečiai, kuriems buvo suteikta teisė dirbti kitos Susitariančiosios šalies teritorijoje ar jūrinėje zonoje priimtose investicijos pagrindu, taip pat turi teisę pervesti į savo šalį tam tikrą nustatytą jų uždarbio dalį.

Pastarosiose dalyse paminėti pervedimai turi būti vykdomi nevēluojant ir pagal pervedimo dieną esantį oficialų valiutos keitimo kursą.

7 straipsnis

Pagal tai, kaip vienos iš Susitariančiųjų šalių įstatymai numato garantijas užsienyje atliktoms investicijoms, jos gali būti suteiktos, išnagrinėjus atskirai kiekvieną atvejį, investicijoms, atliktoms šios šalies piliečių ar įmonių kitos šalies teritorijoje ar jūrinėje zonoje.

Vienos iš Susitariančiųjų šalių piliečių ir įmonių investicijos kitos Susitariančiosios šalies teritorijoje ir jūrinėje zonoje galės gauti garantiją, aptartą ankstesnėje pastraipoje, tik tada, jei iš anksto bus gavę pastarosios šalies pritarimą.

8 straipsnis

1. Bet koks ginčas, susijęs su investicijomis tarp vienos iš Susitariančiųjų šalių ir kitos Susitariančiosios šalies piliečio ar įmonės, turi būti, kiek tai įmanoma, abiejų suinteresuotųjų šalių sprendžiamas taikiai.

2. Bet koks ginčas, kurio nepavyko išspręsti per šešis mėnesius nuo to momento, kai jį iškėlė viena ar kita ginčo šalis, vienos ar kitos šalies prašymu yra perduodamas galutinai spręsti arbitražui, veikiančiam pagal Jungtinių Tautų Tarptautinės prekybos teisės komisijos taisykles, priimtas Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 1976 m. gruodžio 15 d.

3. Kai abi Susitariančiosios šalys taps 1965 m. kovo 18 d. Vašingtone pasirašytos Konvencijos dėl investicinių ginčų tarp atskirų valstybių ir kitų valstybių piliečių sprendimo narėmis, ginčai, vienos ar kitos ginčo šalies prašymu, galės būti perduodami Tarptautinio investicinių ginčų sprendimo centrui (C. I. R. D. I.)

9 straipsnis

Jei viena iš Susitariančiųjų šalių dėl garantijos, duotos investicijai, investuotai kitos Šalies teritorijoje ar jūrinėje zonoje, vykdo mokėjimus vienam iš savo piliečių ar įmonių, tai ji gauna teisę subrogacijos būdu vykdyti to piliečio ar įmonės teises ir veiksmus.

Minėtos įmokos neliečia garantiją gaunančio asmens teisių, kreipiantis į C. I. R. D. I. ar tęsiant veiksmus, kurių buvo imtasi prieš jį, kol procedūra bus baigta.

10 straipsnis

Investicijos, kurios yra vienos iš Susitariančiųjų šalių atskiro įsipareigojimo kitos Susitariančiosios šalies piliečių ar įmonių atžvilgiu objektas, turi būti tvarkomos nepakenkiant šios sutarties nuostatoms, pagal to įsipareigojimo sąlygas tiek, kiek pastarojo nuostatos yra palankesnės negu šios sutarties nuostatos.

11 straipsnis

Susitariančiosios šalys, jei tai reikalinga, konsultuojasi diplomatinio keliu dėl šios sutarties vykdymo.

12 straipsnis

1. Ginčai dėl šios sutarties aiškinimo ir taikymo turi būti sprendžiami, jei tai įmanoma, diplomatinio keliu.

2. Jei per šešių mėnesių laikotarpį nuo to momento, kai ginčas buvo iškeltas vienos ar kitos iš Susitariančiųjų šalių, jis neišsprendžiamas, tai jis, vienos ar kitos Susitariančiosios šalies prašymu, perduodamas arbitražo teismui.

3. Toks arbitražo teismas turi būti sukurtas kiekvienu atskiru atveju tokiu būdu:

Kiekviena Susitariančioji šalis skiria po vieną teismo narį, o šie du nariai susitarę skiria trečiosios šalies pilietį, kurį abi Susitariančiosios šalys paskiria teismo pirmininku. Visi nariai turi būti paskirti per du mėnesius nuo tos datos, kai viena iš Susitariančiųjų šalių kitai Susitariančiajai šaliai pranešė apie savo ketinimą perduoti ginčą arbitražo teismui.

4. Jei nesilaikoma čia 3 punkte nustatytų terminų, bet kuri iš Susitariančiųjų šalių, nesant jokio kito susitarimo, kviečia Jungtinių Tautų Generalinį sekretorių, kad jis atliktų reikalingus paskyrimus. Jei Generalinis sekretorius yra vienos ar kitos Susitariančiosios šalies pilietis arba jeigu jis dėl kitų priežasčių negali atlikti šios funkcijos, tai reikalingus paskyrimus atlieka pats seniausias ir neturintis nė vienos iš Susitariančiųjų šalių pilietybės Generalinio sekretoriaus pavaduotojas.

5. Arbitražo teismas priima sprendimus balsų dauguma. Šie sprendimai yra galutiniai ir privalomi Susitariančiosioms šalims.

Teismas pats nustato savo reglamentą. Vienos ar kitos Susitariančiosios šalies prašymu, jis paaiškina sprendimą. Jei teismas nenutaria kitaip, atsižvelgdamas į kokias nors ypatingas aplinkybes, teismo procedūros išlaidos įskaitant arbitražo honorarus yra po lygiai paskirstomos Susitariančiosioms šalims.

13 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji šalis praneš kitai, kad ji atliko visas nuo jos priklausančias reikiamas vidaus procedūras, kad įsigaliotų ši sutartis, kuri pradės veikti praėjus mėnesiui po to, kai bus gautas paskutinis pranešimas.

Sutartis sudaryta pradiniam penkiolikos metų laikotarpiui. Ji galios ir praėjus šiam laikui, jeigu viena iš Šalių jos nenutrauks diplomatinio keliu, pranešusi apie tai prieš metus.

Pasibaigus šios sutarties galiojimo laikui, investicijos, atliktos tol, kol ji galiojo, ir toliau naudosis jos nuostatų apsauga per papildomą penkiolikos metų laikotarpį.

Surašyta dviem egzemplioriais, po vieną lietuvių ir prancūzų kalbomis, abu tekstai laikomi vienodai autentiškais.

Pasirašyta lietuvių kalba 1993 m. kovo 18 d.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

Pone Ministre,

Turiu garbės, remdamasis sutartimi dėl abipusio investicijų skatinimo bei apsaugos, pasirašyta šiandien tarp Prancūzijos Respublikos Vyriausybės ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės, patikslinti Jums, kad žemiau išvardinti straipsniai turi būti aiškinami taip:

1. Dėl 3 straipsnio:

a) teisingo ir bešališko elgesio juridiniais ir faktiniais trukdymais laikoma bet koks žaliavų ir pagalbinių medžiagų, energijos ir degalų, taip pat ir visų rūšių gamybos ir eksploatavimo priemonių įgijimo ir pervežimo ribojimas, bet koks produkcijos, gautos iš investicijos, pardavimo ir pervežimo šalies viduje ir užsienyje varžymas, o taip pat bet kokios kitos priemonės, turinčios lygiavertį poveikį;

b) Susitariančiosios šalys palankiai nagrinės pagal jų vidaus įstatymus kitos Susitariančiosios šalies piliečių pateiktus prašymus dėl įvažiavimo, dėl leidimo gyventi, dirbti ir važinėti po šalį, remiantis investicija, padaryta kitos Susitariančiosios šalies teritorijoje ar juridinėje zonoje.

2. Dėl 6 straipsnio:

Dėl šio straipsnio taikymo patikslinama, kad šios sutarties pasirašymo dieną, o taip pat ateityje, laikinai, tam tikru ribotu pereinamuoju laikotarpiu Lietuvoje cirkuliuojantys pinigai nėra konvertuojama valiuta. Lietuvos Respublikos Vyriausybė įsipareigoja, kad ši padėtis bus taikoma nediskriminaciniu būdu.

Aš būsiu Jums dėkingas, jei man pranešite apie Jūsų Vyriausybės pritarimą šio laiško turiniui.

Pone Ministre, prašau priimti mano didžiausią pagarbą.

Michel Sapin
Prancūzijos ekonomikos ir finansų ministras

Osvaldas Balakauskas
Lietuvos nepaprastasis ir įgaliotasis ambasadorius Prancūzijoje

Pone Ministre,

Turiu garbės Jums pranešti, kad gavau Jūsų šios dienos sekančio turinio laišką:

Turiu garbės, remdamasis sutartimi dėl abipusio investicijų skatinimo bei apsaugos, pasirašyta šiandien tarp Prancūzijos Respublikos Vyriausybės ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės, patikslinti Jums, kad žemiau išvardinti straipsniai turi būti aiškinami taip:

1. Dėl 3 straipsnio:

a) teisingo ir bešališko elgesio juridiniais ir faktiniais trukdymais laikoma bet koks žaliavų ir pagalbinių medžiagų, energijos ir degalų, taip pat ir visų rūšių gamybos ir eksploatavimo priemonių įgijimo ir pervežimo ribojimas, bet koks produkcijos, gautos iš investicijos, pardavimo ir pervežimo šalies viduje ir užsienyje varžymas, o taip pat bet kokios kitos priemonės, turinčios lygiavertį poveikį;

b) Susitariančiosios šalys palankiai nagrinės pagal jų vidaus įstatymus kitos Susitariančiosios šalies piliečių pateiktus prašymus dėl įvažiavimo, dėl leidimo gyventi, dirbti ir važinėti po šalį, remiantis investicija, padaryta kitos Susitariančiosios šalies teritorijoje ar juridinėje zonoje.

2. Dėl 6 straipsnio:

Dėl šio straipsnio taikymo patikslinama, kad šios sutarties pasirašymo dieną, o taip pat ateityje, laikinai, tam tikru ribotu pereinamuoju laikotarpiu Lietuvoje cirkuliuojantys pinigai nėra konvertuojama valiuta. Lietuvos Respublikos Vyriausybė įsipareigoja, kad ši padėtis bus taikoma nediskriminaciniu būdu.

Aš būsiu Jums dėkingas, jei man pranešite apie Jūsų Vyriausybės pritarimą šio laiško turiniui.
Turiu garbės Jums patvirtinti, kad mano Vyriausybė sutinka su tuo, kas išdėstyta aukščiau.
Pone Ministre, prašau priimti mano didžiausią pagarbą.

Osvaldas Balakauskas
Lietuvos nepaprastasis ir įgaliotasis ambasadorius Prancūzijoje

Michel Sapin
Prancūzijos ekonomikos ir finansų ministras
